ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Για μια επαναστατική παρέμβαση στις εκλογές

ΕΕΚ
ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

[Την Κυριακή 28 Δεκεμβρίου 2014, έγινε Έκτακτη Συνδιάσκεψη του ΕΕΚ ενόψει των επικείμενων πρόωρων εκλογών. Μετά από πλατιά συζήτηση η πρόταση της Κεντρικής Επιτροπής για αυτόνομη κάθοδο του τροτσκιστικού κόμματος, παρ' όλους τους ασφυκτικούς περιορισμούς του χρόνου και τους δυσβάστακτους οικονομικούς όρους, ψηφίστηκε με μεγάλη πλειοψηφία.
Η πρόταση εκλογικής συνεργασίας της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, λόγω των διαφορών που ήδη είχαν εκφραστεί και δημόσια και στη συνάντηση των αντιπροσωπειών και προπαντός λόγω της μονομερούς δημιουργίας τετελεσμένων με τη συμφωνία εκλογικής συμμαχίας μεταξύ ΑΝΤΑΡΣΥΑ και Πρωτοβουλίας για μια Αριστερή Μετωπική Συμπόρευση, απερρίφθη ομόφωνα.]

1. Η οικονομική χρεοκοπία της χώρας και η κοινωνική διάλυση έχουν αναχθεί σε οξύτατη ***κρίση πολιτικής εξουσίας***. Η καταρρέουσα μνημονιακή κυβέρνηση δεν μπορεί πια να κυβερνήσει και μια διάδοχη κυβέρνηση "με κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ" δεν είναι βιώσιμη εναλλακτική λύση ούτε για την άρχουσα τάξη ούτε για τις ίδιες τις λαϊκές μάζες που πιθανόν να την αναδείξουν στις κάλπες.

Η φυγή προς τα εμπρός του Σαμαρά με την απόπειρα τερματισμού του μνημονίου και την κακοστημένη φάρσα του success story κατέληξε σε ιλαροτραγωδία. Η τρόικα, και προπαντός το ίδιο το ΔΝΤ κι ο Σόιμπλε τράβηξαν το χαλί κάτω από τα πόδια της μνημονιακής κυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου απαιτώντας νέα λαοκτόνα μέτρα, επισπεύδοντας έτσι την προεδρική εκλογή και πιθανές πρόωρες κοινοβουλευτικές εκλογές. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το τελεσίγραφο είχε σαν τελικό αποδέκτη όχι τον δεξιό πρωθυπουργό που φεύγει αλλά τον αριστερό που έρχεται. Ο κυνικός εκβιασμός της ΕΕ είναι σαφής: ή ο ΣΥΡΙΖΑ θα υποταχθεί διαψεύδοντας τις λαϊκές προσδοκίες είτε θα συντριβεί από τις "αγορές" για να δοθεί το μήνυμα και στην Ισπανία του Ποδέμος και την Ιρλανδία του Σιν Φαίην.
Από την μεριά της ΕΕ, δεν υπάρχουν περιθώρια συμβιβασμού καθώς βυθίζεται στην ύφεση, την υπερχρέωση, τον αποπληθωρισμό κι η συστημική καπιταλιστική κρίση από την περιφέρεια, τώρα απειλεί τον σκληρό πυρήνα της, την Ιταλία, τη Γαλλία και την ίδια την Γερμανία. Από την άλλη, η μεν δεξιά πολιτική της υποταγής στην τρόικα και το κεφάλαιο

ξεπερνάει πια κάθε όριο της λαϊκής αντοχής, η δε πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ για μείωση της λιτότητας μέσα από διαπραγμάτευση και συμβιβασμό με την ΕΕ, το ΔΝΤ, το διεθνές και ελληνικό κεφάλαιο, ξεπερνάει τα όριά τους που θέτει η ίδια η επιδεινούμενη κρίση του καπιταλισμού.
Η αντίδραση ετοιμάζεται για την αναμέτρηση, ενισχύοντας τις θέσεις της σε κράτος, παρακράτος, κατασταλτικούς, δικαστικούς, ιδεολογικούς μηχανισμούς και φασιστικές συμμορίες για να μετατρέψει μια κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ σε "αριστερή παρένθεση" πριν την ακροδεξιά ρεβάνς και την αντεπανάσταση.

Οι επερχόμενες εκλογές είναι αναμφισβήτητα ένα κρίσιμο επεισόδιο στη νέα φάση της ταξικής πάλης. ***Πάντως, όποιο κι αν είναι το εκλογικό αποτέλεσμα, το σίγουρο είναι ότι δεν θα λύσει αλλά θα οξύνει παραπέρα την κρίση πολιτικής εξουσίας και, τελικά, την κρίση ταξικής κυριαρχίας.*** Η κυρίαρχη καπιταλιστική τάξη αδυνατεί να βγάλει την κοινωνία από την κρίση του συστήματός της. Μόνον η εργατική τάξη, υποστηριζόμενη από τα λαϊκά στρώματα που η κρίση καταστρέφει, μπορεί να δώσει διέξοδο από την κρίση, οργανώνοντας την έξοδο από το σύστημα, την αστική κυριαρχία και την ιμπεριαλιστική επικυριαρχία, προς τον διεθνή σοσιαλισμό στην περιοχή, στην Ευρώπη, στον κόσμο.

Καθώς στο επίκεντρο βρίσκεται η ίδια η ***κρίση εξουσίας,*** το κατεξοχήν ζήτημα της **επαναστατικής στρατηγικής,** η αναγκαία τακτική στην ταξική πάλη και στην εκλογική μάχη, το μεταβατικό πρόγραμμα, η στάση απέναντι σε χρέος, "λιτότητα" και ΕΕ, τα μέτωπα, οι συμμαχίες κ.λπ. απορρέουν και συνδέονται με αυτήν την θεμελιώδη εκτίμηση.

2. Η επόμενη μάχη δίνεται στο εχθρικό πεδίο του ελεγχόμενου από το κεφάλαιο, τα συστημικά κόμματα και ΜΜΕ κοινοβουλευτισμού που πνίγει την αριστερή και προπαντός την επαναστατική φωνή. ***Αλλά γίνεται σε συνθήκες προχωρημένης αποσύνθεσης αυτού του αστικού κοινοβουλευτισμού και λαϊκής κατακραυγής.***Η επίσπευση της προεδρικής εκλογής με την αποπνικτική δυσοσμία των σκανδάλων, των "μεταγραφών", των εξαγορών, των εκβιασμών, του αλληλοχαφιεδισμού, επιτάχυνε τη σήψη του πολιτικού συστήματος. Ξεσκέπασε εντελώς ένα Κοινοβούλιο-ζόμπι που επικυρώνει προειλημμένες αποφάσεις. μέσα σε ένα καθεστώς "έκτακτης ανάγκης". Στο όνομα της αστικής δημοκρατίας που πεθαίνει, οι κρατούντες, για τις ανάγκες του ταξικού πολέμου, στήνουν φυλακές τύπου Γ όχι απλά για τους κρατουμένους αλλά για την φυλάκιση κάθε αντίστασης, τον εγκλεισμό μιας ολόκληρης κοινωνίας. Οι εκλογές δεν θα ξανανιώσουν τον νεκροζώντανο κοινοβουλευτισμό, όσο κι αν φουντώνουν οι κοινοβουλευτικές αυταπάτες μαζί με την προσδοκία ανάδειξης μέσα από τις κάλπες μιας "αριστερής διακυβέρνησης".Οι δρόμοι της ελευθερίας δεν περνούν μέσα από

εκλογικές “αυτοδυναμίες” ή κοινοβουλευτικούς συνασπισμούς και συμβιβασμούς αριστερών με κεντροαριστερούς ή και δεξιούς εθνικιστές τύπου ΑΝΕΛΛ αλλά μέσα από την ***εργατική-λαϊκή αυτοοργάνωση και μαζική πάλη για την εργατική εξουσία***, την εξουσία των “από κάτω” ενάντια στην εξουσία των “από πάνω”. ***Το σύστημα έφτασε στα όριά του άρα πρέπει και μπορεί να ανατραπεί.***

3. Η μνημονιακή κυβέρνηση κι η Αξιωματική Αντιπολίτευση διαγκωνίζονται να πείσουν το λαό για το ποιος θα είναι, τον Φεβρουάριο του 2015, “ο πιο αξιόπιστος και αποτελεσματικός διαπραγματευτής με ΕΕ, ΕΚΤ και ΔΝΤ”, τα δεξιά “οικεία πρόσωπα” στον Γιούνκερ, τον Μοσκοβισί και την Μέρκελ ή ο “πιο σκληρός”, ο “αριστερός διαπραγματευτής”. Στην πραγματικότητα, όμως, δεν υπάρχει περιθώριο πραγματικής διαπραγμάτευσης. Από τη μια, τα φιρμάνια του Βερολίνου, των Βρυξελλών και της Ουάσιγκτον δεν είναι διαπραγματεύσιμα και από την άλλη, η ζωή μας, **η ζωή του λαού έφτασε στα όριά της, αν δεν τα έχει ήδη ξεπεράσει και δεν είναι διαπραγματεύσιμη από κανένα.Δεν διαλέγουμε διαπραγματευτή της ζωής μας! Τα μνημόνια δεν θα τα σκίσει καμιά αστική κυβέρνηση αλλά ο ίδιος ο εργαζόμενος λαός με όπλο την Γενική Πολιτική Απεργία Διαρκείας μέχρι την κατάργησή τους και την αλληλένδετη διαγραφή του χρέους στους διεθνείς τοκογλύφους!**
Όποιος κι αν εκλεγεί, η μοναδική επιλογή είναι ο ταξικός αγώνας. Αν, το πιθανότερο, ανατραπεί η ετοιμόρροπη Δεξιά, δεν πρέπει να υπάρξει ούτε μέρα ούτε ώρα ανάπαυλας, καμιά ολιγωρία, αδράνεια, αναμονή, ή “περίοδος χάριτος” στη νέα κυβέρνηση. Αμέσως πρέπει να ασκηθεί η ισχύς του λαού με κινητοποιήσεις κάθε μορφής και με αυτο-οργάνωση των δυνάμεών του σε γειτονιές, δημόσιους χώρους, τόπους δουλειάς και σπουδής.. Εάν η υπόθεση της απελευθέρωσης από τα δεινά αφεθεί ή ανατεθεί στα χέρια των “διαπραγματευτών” θα κερδίσει η ντόπια και διεθνής αντίδραση που καραδοκεί και ήδη ετοιμάζει την ρεβάνς. Η νίκη είναι ζήτημα στρατηγικό, ζήτημα οργάνωσης της πάλης για την εξουσία των ίδιων των καταπιεσμένων και κατατρεγμένων, των ανέργων κι εργαζομένων, των φτωχών και νεόφτωχων της μνημονιακής λαίλαπας.

4. Το ΕΕΚ δεν αδιαφορεί ούτε σνομπάρει πολιτικά τις πλατιές λαϊκές μάζες που προσβλέπουν σε μια νίκη του ΣΥΡΙΖΑ για να πάρουν έστω μιαν ανάσα από την μνημονιακή ασφυξία. Δεν κρατάμε στάση ίσων αποστάσεων ούτε ισοπεδώνουμε τις διαφορές Δεξιάς και ΣΥΡΙΖΑ, όπως κάνει το σταλινικό ΚΚΕ. Αφουγκραζόμαστε την λαϊκή αγωνία και είμαστε έτοιμοι για κοινή δράση ενάντια στην τρόικα, το μνημονιακό μπλοκ, την μαυρογαλαζοπράσινη Δεξιά και τον κοινό ταξικό εχθρό.

Αναγνωρίζουμε τους όρους αλλά και τα όρια της μαζικής στροφής προς τα αριστερά που

από το 2012 πήρε την μορφή στήριξης του ΣΥΡΙΖΑ όχι πια σαν δύναμης αντιπολίτευσης και πίεσης στην εξουσία αλλά σαν εναλλακτικής κυβέρνησης της Αριστεράς. Μαζί με τις ελπίδες των πολλών, δεν αγνοούμε τις βλέψεις ορισμένων "πρώην" μνημονιακών, "πρώην" ΠΑΣΟΚων, της "πρώην κυβερνώσας Αριστεράς", κεντροαριστερών και άλλων λαμογιών που ζητούν στον ΣΥΡΙΖΑ μια κολυμπήθρα για τις δημόσιες αμαρτίες τους και πρόσβαση στην κουτάλα για το μέλι της αστικής εξουσίας. Προπαντός δεν μας διαφεύγουν μηχανισμοί, "επιχειρηματικοί κύκλοι" και πολιτικά πρόσωπα που στο όνομα των "αναγκαίων συμμαχιών μιας κυβέρνησης με κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ" ετοιμάζουν από τώρα τα στενά περιθώρια, πάντα μέσα στο καπιταλιστικό σύστημα και την ΕΕ, στα οποία θα κινηθεί αύριο μια τέτοια κυβέρνηση ταξικής συνεργασίας.

Ήδη η αποδοχή μιας τέτοιας ταξικής συνεργασίας, που μόνον ενάντια στα συμφέροντα των εργατών και του λαού μπορεί να δράσει, φαίνεται στις δηλώσεις νομιμοφροσύνης της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ για "συνέχεια του Κράτους" σε συνθήκες κρίσης της κρατικής εξουσίας του κεφαλαίου, για παραμονή στην ΕΕ και στο ΝΑΤΟ σε συνθήκες ασφυκτικής ιμπεριαλιστικής επικυριαρχίας και γεωπολιτικών απειλών.

Καλούμε τις δυνάμεις μέσα στην εργατική τάξη, τη νεολαία, τη διανόηση που στηρίζουν ή επενδύουν τις ελπίδες τους στον ΣΥΡΙΖΑ να απαιτήσουν από την ηγεσία του να έρθει σε ρήξη με την αστική τάξη, το πολιτικό της προσωπικό, όλους τους καιροσκόπους και μνηστήρες της εξουσίας. Να έρθει σε ρήξη με την πολιτική αποδοχής της "συνέχειας του Κράτους" και των συμφωνιών του με τον ιμπεριαλισμό, την αντιλαϊκή πολιτική προσαρμογής στον χρεοκοπημένο καπιταλισμό, την ΕΕ, το ΔΝΤ και το ΝΑΤΟ.

Σε κάθε βήμα της λαϊκής βάσης προς αυτήν την κατεύθυνση θα βρεθούμε στο πλευρό της, διατηρώντας την πολιτική μας ανεξαρτησία, την κριτική μας, και προειδοποιώντας ότι οι ρεφορμιστές ηγέτες δεν είναι καθόλου διατεθειμένοι για τέτοιες αναγκαίες ρήξεις. Το δείχνουν ήδη με τις καθησυχαστικές δηλώσεις τους προς το κεφάλαιο και την ΕΕ, με τις πράξεις τους, ιδιαίτερα με το πρόγραμμά τους.
Δεν μπορεί να πάψει η λιτότητα χωρίς μονομερή διαγραφή του χρέους και χωρίς απαλλαγή από τα δεσμά και τους δεσμοφύλακες ΕΕ, ΕΚΤ και ΔΝΤ. Λιτότητα, χρέος και τρόικα είναι τα κεφάλια της Λερναίας Ύδρας και δεν μπορείς να κόψεις το ένα αφήνοντας το άλλο στην θέση του. Το λιγότερο κι από ανεπαρκές "πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης" θέλει να αδειάσει λίγο τον ωκεανό των λαϊκών βασάνων με το κουταλάκι του γλυκού. Κι η υποταγή στη "συνέχεια του κράτους" ανοίγει το δρόμο σε μια τραγωδία τύπου Χιλής.

Για να υπάρξει ψωμί, δουλειά, υγεία, παιδεία, ελευθερία, χρειάζεται ανατροπή και έξοδος από το σύστημα που απειλεί να μας θάψει στα ερείπια της χρεοκοπίας του. Απαιτείται ριζική ανασυγκρότηση της οικονομίας σε νέες κοινωνικές, σοσιαλιστικές βάσεις, με τον σχεδιασμό της σύμφωνα με τις κοινωνικές ανάγκες, εθνικοποιήσεις των στρατηγικών τομέων, χωρίς αποζημίωση στους μεγαλοκαρχαρίες, κάτω από εργατικό έλεγχο κι εργατική διαχείριση.

Ένα ισχυρό Ενιαίο Μέτωπο όλων των εργατικών και λαϊκών οργανώσεων, κινήσεων, συλλογικοτήτων, όλων των εστιών αντίστασης στην κρίση που υπάρχουν ή πρέπει να δημιουργηθούν και να αναπτυχθούν παραπέρα, όλου του λαού της Αριστεράς και του αντρεπτικού κινήματος -από το ΚΚΕ, τον ΣΥΡΙΖΑ, την ΑΝΤΑΡΣΥΑ ως το ΕΕΚ, τις άλλες αριστερές οργανώσεις, τους αναρχικούς και τον αντιεξουσιαστικό χώρο- για να συντριβεί η αντίδραση, η ιμπεριαλιστική επικυριαρχία, το αστυνομικό κράτος και το φασιστικό παρακράτος, η κοινωνική σκλαβιά, για να ανοίξει ο δρόμος της καθολικής ανθρώπινης χειραφέτησης που για το ΕΕΚ δεν είναι άλλη από τον πανανθρώπινο ελευθεριακό κομμουνισμό.

5. Η κρίση δεν είναι ελληνική ιδιορρυθμία αλλά παγκόσμια κι επίκεντρο της παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης είναι η Ευρώπη. Διέξοδος οριστική από την κρίση δεν υπάρχει εάν μείνει στα πλαίσια μιας μόνης χώρας, με εθνική αναδίπλωση και περιχαράκωση. Ο οικονομικός εθνικισμός που προκάλεσε τραγωδίες στον μεσοπόλεμο κι έφερε τον παγκόσμιο πόλεμο ξαναφουντώνει, προπαντός στην ΕΕ, με ακροδεξιό, δεξιό ή και "αριστερό" πρόσημο, λόγω των μέτρων κοινωνικού κανιβαλισμού της ΕΕ και των κυβερνήσεών της. Αν παλιότερα αποδείχτηκε ατελέσφορος και καταστροφικός, σήμερα γίνεται μια αντιδραστική ουτοπία που εγκυμονεί ακόμα μεγαλύτερες καταστροφές. Το ΕΕΚ λέει απερίφραστα: ***κανένας συμβιβασμός με τον ολέθριο οικονομικό εθνικισμό*** έστω και με "αριστερό" πρόσημο. ***Η σωτηρία του λαού απαιτεί μια κοινωνική επανάσταση.*** Η επαναστατική πάλη μπορεί να αρχίσει στην Ελλάδα ή σε κάποια άλλη χώρα αλλά η νίκη της δεν μπορεί να ολοκληρωθεί παρά σε διεθνή κλίμακα, με τη συνένωση όλων των κοινωνικών ανατρεπτικών αγώνων για την ***σοσιαλιστική ενοποίηση της περιοχής μας και της Ευρώπης πάνω στα ερείπια της ιμπεριαλιστικής ΕΕ.***

6. Όλες οι ανάγκες, οι ευκαιρίες και οι κίνδυνοι της ιστορικής στιγμής που ζούμε απαιτούν να σφυρηλατηθεί η ***πολιτική ανεξαρτησία της εργατικής τάξης και να διαφυλαχθεί από νέες Βάρκιζες.*** Τούτο καθιστά όσο ποτέ απαραίτητη κι επείγουσα την ***ανεξάρτητη πολιτική παρέμβαση των επαναστατικών δυνάμεων, της επαναστατικής Αριστεράς και του ΕΕΚ στην επικείμενη κρίσιμη για τον λαό εκλογική μάχη.***
Μ' αυτό το σκεπτικό οργανώσαμε στις 15 Δεκεμβρίου στη Νομική Σχολή Αθήνας ανοιχτή

συγκέντρωση-συζήτηση με τίτλο “Στο δρόμο του Δεκέμβρη – η επαναστατική απάντηση στην κρίση” παρουσιάζοντας την πρόταση του ΕΕΚ και προσκαλώντας τις άλλες οργανώσεις της εκτός των τειχών Αριστεράς και του αντιεξουσιαστικού χώρου. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ ανταποκρίθηκε και δύο εκπρόσωποί της, από το ΝΑΡ και το ΣΕΚ, συμμετείχαν και πήραν τον λόγο. Στις 18 Δεκεμβρίου έγινε συνάντηση αντιπροσωπειών της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και του ΕΕΚ (βλ. Ανακοίνωση του ΠΓ του ΕΕΚ της 20ης Δεκεμβρίου και το Κοινό Ανακοινωθέν ΑΝΤΑΡΣΥΑ και ΕΕΚ της 22ης Δεκεμβρίου).

Τόσο στην ανοιχτή εκδήλωση όσο και στη συνάντηση των αντιπροσωπειών, πέρα από τη συμφωνία σε επιμέρους προγραμματικά σημεία (όπως είναι η διαγραφή χρέους, οι εθνικοποιήσεις χωρίς αποζημίωση, ο εργατικός έλεγχος), το ΕΕΚ επέμεινε στην προοπτική της εργατικής εξουσίας ως την επαναστατική αντισυστημική απάντηση στην κρίση εξουσίας και σε αντιπαράθεση με την κυβερνητική πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ και κατηγορηματικά απέρριψε κάθε συμβιβασμό με τον “αριστερό” εθνικισμό και συνεπώς τη σύμπραξη με σχηματισμούς όπως είναι το Σχέδιο Β και η Πρωτοβουλία για μια Αριστερή Μετωπική Συμπόρευση (ΠΑΜΕΣ), η οποία έκανε και εκδηλώσεις με γνωστούς εκπρόσωπους του “αριστερού πατριωτικού ρεύματος” από την ιμπεριαλιστική Γαλλία και Ιταλία.

Δυστυχώς, η πλειοψηφία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, με ευθύνη του ΝΑΡ και των ΑΡΑΝ και ΑΡΑΣ (που συμπράττουν και στην ΠΑΜΕΣ), όχι μόνο δεν πήραν υπόψη τους τις κριτικές επισημάνσεις του ΕΕΚ αλλά και υπέγραψαν πανηγυρικά πολιτική-εκλογική συμμαχία με την ΠΑΜΕΣ. Το Σχέδιο Β, που συμμετέχει εξαρχής στην εν λόγω Συμπόρευση και την ώρα που τα “βρίσκανε” με την πλειοψηφία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, δεν έχει κανένα πρόβλημα να προβάλει προκλητικά τον εθνικισμό του και τον δραχμοφετιχισμό του. Μέλη του Σχεδίου Β συνυπογράφουν στις 19 Δεκεμβρίου 2014 (την επομένη της συνάντησης με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ) κοινή δημόσια δήλωση “για την δημιουργία ενός δημοκρατικού πατριωτικού πόλου” με το ΕΠΑΜ του Καζάκη και την “Δραχμή”, την αόρατη δια γυμνού οφθαλμού “κίνηση” του… Κατσανέβα!!

Φυσικά, το ΕΕΚ ποτέ δεν μπορεί να συμπράξει με τέτοιον διασυρμό ακόμα και του ονόματος της επαναστατικής Αριστεράς, με πρόσχημα να κερδηθούν *“τα ρεύματα που τείνουν να διαφοροποιούνται από τον ρεφορμισμό και στρέφονται προς τα αριστερά”.* Δεν είναι δύσκολο να δει κανείς ότι οι “πατριώτες” της Συμπόρευσης δεν σπάζουν από τον ρεφορμισμό και βρίσκονται σίγουρα στα **δεξιά** του ΚΚΕ αλλά και δυνάμεων στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ που δεν κρύβουν την κριτική τους στάση.

Χωρίς να κατηγορηθούμε για “επέμβαση στα εσωτερικά” της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, με την ευθύνη και το θάρρος μιας συντροφικής σχέσης που συγκροτήθηκε σε κοινούς αγώνες δεκαετιών,

καλούμε τους συντρόφους και τις συντρόφισσες της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, και ειδικότερα του ΝΑΡ και της ν. ΚΑ, να επανεξετάσουν και να ***απορρίψουν την καιροσκοπική αυτή εκλογική - πολιτική συμμαχία και την καταβαράθρωση στον βάλτο του"αριστερού" εθνικισμού.***

7. Μέσα στις συγκεκριμένες, εξαιρετικά πιεστικές από πλευράς χρόνου και οικονομικών απαιτήσεων συνθήκες, το ΕΕΚ πρέπει να αναλάβει στους ώμους του την πάλη για την πολιτική ανεξαρτησία της εργατικής τάξης και τον προλεταριακό διεθνισμό και να ***κατέβει ανεξάρτητο στις εκλογές.*** Η φωνή του ΕΕΚ πρέπει να γίνει η φωνή της κοινωνικής επανάστασης, φωνή μειοψηφική, έστω, αλλά ασυμβίβαστη κι ανυπόταχτη. Πρέπει να δείξουμε τη μόνη διέξοδο, να συζητήσουμε με τον λαό όσο πιο πλατιά μπορούμε, να τον κινητοποιήσουμε από τώρα για την επαύριο της ορατής ήττας των μνημονιακών, να στρατολογήσουμε και να οργανώσουμε δυνάμεις για την επανάσταση, να εκπαιδεύσουμε και να εκπαιδευτούμε σαν πρωτοπόροι μαχητές γαι τις ιστορικές μάχες που έρχονται. Ο τρόπος ύπαρξης, ο λόγος ύπαρξης του ΕΕΚ είναι η ασίγαστη πάλη για την διεθνή διαρκή επανάσταση κάτω από τους πιο διαφορετικούς, πολλές φορές εξαιρετικά δυσμενείς, όρους, αψηφώντας εμπόδια και αντίπαλους στον δρόμο της κοινωνικής απελευθέρωσης και του κομμουνισμού.

Ας τολμήσουμε ξανά, ας δράσουμε αποφασιστικά, ας σηκώσουμε το γάντι της ιστορικής πρόκλησης!